

Det var en torsdagsmorgon, som solen gick på höjden,
en käring rask och snäll, hon gick sig ut på böjden.
Hon tog sitt pick och pack och efter brödet gick.
Och var hon något fick, så sade hon stor tack. ---

Morlanda, Bh1.

VFF 1760 s. 17-21

46

Det var en vacker dag,
då solen sken i höjden.
En käring lam och svag
hon gav sig ut i böjden (= bygden) ---

Sanne, Bhl.

VFF 1612 s. 37-39